

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2023/2839

z dnia 17 października 2023 r.

zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2021, sekcja II – Rada Europejska i Rada

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2021, sekcja II – Rada Europejska i Rada,
- uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
- uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0274/2023),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Parlament Europejski samodzielnie decyduje o udzieleniu absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii, oraz mając na uwadze, że budżet Rady Europejskiej i Rady jest sekcją budżetu Unii;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 15 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej Rada Europejska nie pełni funkcji prawodawczych;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 317 TFUE Komisja wykonuje budżet na własną odpowiedzialność i zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z art. 235 ust. 4 i art. 240 ust. 2 TFUE Radę Europejską i Radę („Radę”) wspomaga Sekretariat Generalny Rady, a także mając na uwadze, że sekretarz generalny Rady odpowiada w całości za należyte zarządzanie środkami zapisanymi w sekcji II budżetu Unii;
- E. mając na uwadze, że przez prawie dwadzieścia lat Parlament stosował ugruntowaną i szanowaną praktykę udzielania absolutorium wszystkim instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii, a także mając na uwadze, że Komisja popiera dalsze stosowanie praktyki udzielania każdej instytucji i agencji oraz każdemu organowi i urzędowi Unii absolutorium dotyczącego ich wydatków administracyjnych;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾ Komisja powierza innym instytucjom Unii uprawnienia wymagane do wykonywania sekcji budżetu, które się do nich odnoszą;
- G. mając na uwadze, że od 2009 r. brak współpracy ze strony Rady w procedurze udzielania absolutorium zmusza Parlament do odmowy udzielenia absolutorium sekretarzowi generalnemu Rady;
- H. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmacniania legitymacji demokratycznej instytucji Unii w drodze zwiększenia przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażania koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
- I. mając na uwadze, że Rada Europejska i Rada, jako instytucje unijne i jako beneficjenci budżetu ogólnego Unii, powinny działać w sposób przejrzysty i ponosić demokratyczną odpowiedzialność przed obywatelami Unii oraz podlegać demokratycznej kontroli wydatkowania środków publicznych;
- J. mając na uwadze, że orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej potwierdza prawo podatników i opinii publicznej do informacji o tym, jak wykorzystuje się dochody publiczne;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- K. mając na uwadze, że w zaleceniu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie dochodzenia strategicznego OI/2/2017/TE dotyczącego przejrzystości procesu legislacyjnego Rady wskazano, że praktyka Rady w dziedzinie przejrzystości procesu legislacyjnego stanowi przykład niewłaściwego administrowania i należy się tym zająć, aby zapewnić obywatelom możliwość śledzenia unijnego procesu legislacyjnego;
- L. mając na uwadze, że w wyroku z 23 stycznia 2023 r. w sprawie T-163/21 ^(²) De Capitani przeciwko Radzie Sąd podkreślił, że Rada, jako współprawodawca, będzie musiała zwiększyć swoją przejrzystość ustawodawczą, w tym poprzez zapewnienie dostępu do dokumentów ustawodawczych, zgodnie ze spoczywającym na niej obowiązkiem w zakresie kontroli publicznej i rozliczalności współprawodawców, co stanowi podstawę wszelkiej legitymacji demokratycznej w Unii;
1. wyraża głębokie ubolewanie, że w odniesieniu do roku budżetowego 2021 Rada po raz kolejny, jako jedyna instytucja Unii, odmówiła współpracy z Parlamentem w zakresie procedury udzielania absolutorium, co zmusza Parlament do odmowy udzielenia absolutorium;
  2. podkreśla uprawnienia Parlamentu do udzielania absolutorium na podstawie art. 319 TFUE oraz odpowiednich przepisów rozporządzenia finansowego i Regulaminu Parlamentu zgodnie z obecną interpretacją i praktyką, mianowicie prawo do udzielania absolutorium, aby utrzymać przejrzystość i zapewnić demokratyczną odpowiedzialność przed podatnikami Unii;
  3. podkreśla, że art. 59 ust. 1 rozporządzenia finansowego stanowi, iż Komisja przyznaje innym instytucjom Unii uprawnienia wymagane do wykonania sekcji budżetu dotyczących tych instytucji, i w związku z tym uważa za niezrozumiałe, iż Rada uważa za stosowne udzielenie Komisji absolutorium z wykonania budżetu Rady;
  4. podkreśla ugruntowaną i szanowaną praktykę udzielania absolutorium wszystkim instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii, stosowaną przez Parlament od prawie dwudziestu lat; przypomina, że Komisja oświadczyła, iż nie jest w stanie nadzorować wykonania budżetów pozostałych instytucji Unii; podkreśla ponownie wyrażony przez Komisję pogląd, iż Parlament powinien nadal bezpośrednio stosować praktykę udzielania każdej instytucji Unii absolutorium w odniesieniu do wydatków administracyjnych;
  5. podkreśla, że obecna sytuacja, w której Parlament może jedynie sprawdzać sprawozdania Trybunału Obrachunkowego i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich oraz informacje na stronie internetowej Rady, ale nie otrzymuje pisemnych ani ustnych odpowiedzi od Rady w trakcie rocznej procedury udzielania absolutorium (z uwagi na fakt, że Rada odmawia współpracy z Parlamentem w kontekście rocznej procedury udzielania absolutorium), uniemożliwia Parlamentowi właściwe wykonywanie jego obowiązków i podjęcie świadomej decyzji w sprawie udzielenia absolutorium;
  6. ubolewa, że Rada od ponad dziesięciu lat pokazuje, iż nie ma żadnej woli politycznej do współpracy z Parlamentem w kontekście rocznej procedury udzielania absolutorium; podkreśla, że ta postawa wywarła trwałe negatywne wpływy na obie instytucje, zagrażając wizerunkowi Unii jako całości i dyskredytując zarządzanie budżetem Unii i demokratyczną kontrolę nad nim, a także podważyła zaufanie obywateli do Unii jako podmiotu przejrzystego; wyraża głębokie ubolewanie z powodu ciągłej odmowy przez Radę zaangażowania się w lojalną współpracę w ramach procedury udzielania absolutorium;
  7. przypomina, że niezwykle frustrujące jest to, że od ponad dziesięciu lat Rada odmawia współpracy i przekazania Parlamentowi wystarczających informacji w kontekście absolutorium, oraz że w związku z tym Rada wysyła obywatelom Unii niewłaściwe przesłanie, w momencie gdy potrzebna jest większa przejrzystość; podkreśla, że Rada musi przestrzegać tych samych standardów, jakich oczekuje od pozostałych instytucji Unii;

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 23 stycznia 2023 r., De Capitani przeciwko Radzie, T-163/21, ECLI:EU:T:2023:15.

8. podkreśla, że wszystkie inne instytucje Unii akceptują i rozumieją logikę, zgodnie z którą z uwagi na przekazanie uprawnień do wykonania budżetu Parlament ma prawo i obowiązek kontrolowania ich budżetów i ich wykonania w ramach procedury udzielania absolutorium, i w związku z tym wyraża ubolewanie, że Rada nadal odmawia współpracy z Parlamentem w tej dziedzinie;
9. podkreśla, że choć trzeba poprawić obecną sytuację dzięki lepszej współpracy międzyinstytucjonalnej w ramach traktatów, przegląd traktatów mógłby zapewnić jaśniejszą i bardziej przejrzystą procedurę udzielania absolutorium dzięki powierzeniu Parlamentowi wyraźnych uprawnień do udzielania absolutorium osobno poszczególnym instytucjom, organom, urządzą i agencjom Unii;
10. przypomina, że orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wspiera prawo podatników i opinii publicznej do otrzymywania informacji o wykorzystaniu dochodów publicznych; w związku z tym domaga się pełnego poszanowania uprawnień i roli Parlamentu jako gwaranta zasady demokratycznej rozliczalności; wzywa Radę do należytego stosowania się do zaleceń przyjętych przez Parlament w kontekście procedury udzielania absolutorium;
11. wzywa Radę do jak najszybszego wznowienia negocjacji z Parlamentem, aby znaleźć rozwiązanie w obecnych ramach procedury udzielania absolutorium, jeżeli Rada chce pokazać obywatelom Unii, że poważnie traktuje właściwą kontrolę budżetową i przejrzystość, przy czym należy zapewnić poszanowanie ról Parlamentu i Rady w procedurze udzielania absolutorium;
12. podkreśla, że nadal aktualne są zawarte w rezolucji w sprawie absolutorium z dnia 10 maja 2023 r. ⁽³⁾ uwagi Parlamentu dotyczące priorytetów politycznych, zarządzania budżetowego i finansowego, zarządzania wewnętrznego, wyników i kontroli wewnętrznej, zasobów ludzkich, równości i dobrostanu, ram etycznych i przejrzystości, cyfryzacji, cyberbezpieczeństwa i ochrony danych, budynków, środowiska i zrównoważonego rozwoju, współpracy międzyinstytucjonalnej i komunikacji;
13. odnotowuje warsztaty zorganizowane przez Komisję Kontroli Budżetowej 27 czerwca 2023 r. na temat sponsoringu prezydencji UE i popiera konkluzję płynącą z tych warsztatów, że należy unikać sponsoringu korporacyjnego, aby wyeliminować wszelkie możliwe zagrożenia dla reputacji UE;
14. zauważa, że przewodniczący Rady Europejskiej w rzeczywistości podróżował samolotami komercyjnymi tylko podczas 18 ze 112 misji, które miały miejsce między początkiem jego kadencji w 2019 r. a grudniem 2022 r.; uważa, że loty komercyjne mogły być częściej wykorzystywane; podkreśla ponadto, że przywódcy instytucji Unii powinni dawać obywatelom dobry przykład, zwłaszcza w odniesieniu do zapewniania zrównoważonej polityki klimatycznej.

⁽³⁾ Dz.U. L 242 z 29.9.2023, s. 37.